

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Sacrosancti Et Oecvmenici Concilii Tridentini, Pavlo III.
Ivlio III. Et Pio IV. Pont. Max. celebrati, Canones Et
Decreta**

Tridentinum <1545-1563, Trient>

Coloniae, 1615

De pr[a]eparatione qu[a]e adhibenda est, vt dignè quis sacram
Eucharistiam percipiat.

urn:nbn:de:hbz:466:1-42415

De asseruando sacrae Eucharistiae Sacramento, & ad infirmos deferendo.

CAPVT VI.

Consuetudo a asseruandi in sacrario sanctā Eucharistiam, adeo antiqua est, vt eā seculum etiam b Niceni Concilij agnouerit. Porro deferri ipsam sacram Eucharistiam ad infirmos: & hunc vsum diligenter in Ecclesijs conseruari, pr.eterquā quod cum summa equitate & ratione coniunctum est, tam multis in c Concilijs præceptum inuenitur, & vetustissimo Catholice & Ecclesie more est obseruatū. Quare sancta hæc Synodus retinendum omninò salutarem hunc, & necessarium morem statuit.

De præparatione quæ adhibenda est, vt dignè quis sacram Eucharistiam percipiat.

CAPVT VII.

SI non decet ad sacras vllas functiones quæpiam accedere, nisi sanctè; certè quo magis sanctitas, & diuinitas cœlestis huius Sacramenti viro Christiano comperta est, eo diligentius cauere illi debet, ne absq; magna reuerentia & sanctitate ad id percipiendū accedat, præsertim cū illa plena formi diuis verba apud a Apost. legam⁹: Qui māducat & bibit indignè

c. fanè de celebrat. miss. c. de custo. Euchar. Presbyt. de conf. dist. 2. b 1. Nicani forte c. 14. c. Concil. Rhemen. cap. 2. Conc. Lateran. sub Innoc. 2. cap. 26. c. præsent. 93. dist. d Ancy-rani c. 6. 1. Nicæn. c. 12. Carthag. 4. c. 77. 78. Agathen. c. 15. & c. a 1. Co. II. c. quid ergo c. sancta. c. sicut Iudas & c. timorem de conf. dist. 2.

à 1. Cor. 1.
 c. qui ce
 leratè. de
 conf. dist.
 c. 2. quo
 tidie & c
 panem.
 de conf.
 dist. 2. c.
 omnis
 qui. cum
 seq. de
 pœ. dist. 1.
 b & infra
 can. 11.
 c infra
 canon 11.
 d. c. quid
 est. cum
 seq. e. du
 pliciter
 & c in il
 lo de cõf.
 dist. 2.
 Aug con.
 Donat.
 sapè.
 prosper
 in lib.
 sent.
 e Gal. 5.
 f inf. can.
 7.
 Matt. 22.

iudicium sibi manducat & bibit, non dijudi-
 cans corpus Domini. Quare communicare vo-
 lenti reuocandum est in memoriam eius præ-
 ceptum: a Probet autem seipsum homo. Eccle-
 siastica autem consuetudo declarat, eam pro-
 bationem necessariam esse, vt nullus sibi con-
 scius mortalis peccati, quantumuis sibi b con-
 tritus videatur, absq; præmissa Sacramentali
 Confessione ad sacram Eucharistiam acce-
 dere debeat, quod à Christianis omnibus, etiã
 ab ijs Sacerdotibus, quibus ex officio incubue-
 rit celebrare, hæc sancta Synodus perpetuo ser-
 uandum esse decreuit, modò non desit c illis
 copia confessoris: quod si, necessitate urgente,
 sacerdos absq; præuia Confessione celebraue-
 rit, quàm primum confiteatur.

De usu admirabilis huius Sa-
cramenti.

CAPVT VIII.

Quid ad usum autem, d rectè & sapienter
 Patres nostri tres rationes hoc sanctũ Sa-
 cramentum accipiendi distinxerunt, quosdam
 enim docuerunt sacramentaliter duntaxat id
 sumere, vt peccatores: alios tãtum specialiter,
 illos nimirũ, qui voto propositum illum cœle-
 stem panem edentes, fide viuã, e quæ per dile-
 ctionem operatur, fructum eius, & utilitatẽ
 sentiunt: tertios porrò sacramentaliter simul &
 spiritualiter, hi autem sunt, qui ita prius pro-
 bant, & instruunt, f vt vestem nuptialem in-
 duti